

REFLECTIONS ON DRUGS

Ion IFRIM¹**Abstract**

In the paper, we will analyze some problems related to drugs or psychoactive substances, while proposing solutions to questions such as: what and how did they lead to taking drugs? Are drugs causes or effects? etc., as a legal aggravating circumstance provided for by letter f, of art. 77 of the Criminal Code, the commission of the crime while voluntarily intoxicated with alcohol or other psychoactive substances, which is the object of our research.

Keywords: *drugs; criminogenic causes; aggravating legal circumstance; victim*

1. În practica judiciară și literatura de specialitate penală, problema circumstanței agravante prevăzută la lit.f, al art. 77 din C. pen.², *săvârșirea infracțiunii în stare de intoxicație voluntară*³ *cu alcool sau cu alte substanțe psihoactive*, când a fost provocată în vederea comiterii infracțiunii formează obiect de discuție și soluții variate. Pornind de la textul art. 77 C.pen., lit. f, se pare, la prima vedere, că, spre deosebire de legea penală anterioară, legiuitorul a extins sfera de aplicare a circumstanței privind comiterea infracțiunii de către o persoană în stare de *intoxicație preordinată*⁴, (*provocată dinadins*⁵) care poate fi produsă, pe lângă alcool⁶, și de *alte substanțe psihoactive*, a căror consumare reprezintă o

¹ dr.abilitat, prof.univ. cercetător științific II, Institutul de Cercetări Juridice „Acad.Andrei Rădulescu” al Academiei Române, Romania, e-mail: ionut_ifrim24@yahoo.com

² Următoarele împrejurări constituie *circumstanțe agravante legale*:

”a) săvârșirea faptei de trei sau mai multe persoane împreună;

b) săvârșirea infracțiunii prin cruzimi sau supunerea victimei la tratamente degradante;

c) săvârșirea infracțiunii prin metode sau mijloace de natură să pună în pericol alte persoane ori bunuri;

d) săvârșirea infracțiunii de către un infractor major, dacă aceasta a fost comisă împreună cu un minor;

e) săvârșirea infracțiunii profitând de starea de vădită vulnerabilitate a persoanei vătămate, datorată vârstei, stării de sănătate, infirmității sau altor cauze;

f) *săvârșirea infracțiunii în stare de intoxicație voluntară cu alcool sau cu alte substanțe psihoactive, când a fost provocată în vederea comiterii infracțiunii*;

g) săvârșirea infracțiunii de către o persoană care a profitat de situația prilejuită de o calamitate, de starea de asediu sau de starea de urgență;

h) săvârșirea infracțiunii pentru motive legate de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, gen, orientare sexuală, opinie ori apartenență politică, avere, origine socială, vârstă, dizabilitate, boală cronică necontagioasă sau infecție HIV/SIDA ori pentru alte împrejurări de același fel, considerate de făptuitor drept cauze ale inferiorității unei persoane în raport cu celelalte”.

³ Provocată prin consum *conștient și voit* de substanțe care produc acest *efect*.

⁴ Cunoașterea *mobilității* infracțiunii interesează *totdeauna* pentru caracterizarea persoanei infractorului și deci pentru determinarea unei juste reacțiuni penale.

⁵ În ce ne privește, considerăm, că în principiu, termenul de „*preordinată*” ar trebui folosit în legea noastră penală, cu același conținut ca și termenul de „*premeditare*”, amândouă noțiunile presupunând luarea în mod deliberat a hotărârii de a comite o anumită infracțiune, totuși, subliniem faptul că, circumstanțele *speciale* atrag o schimbare a limitelor pedepsei prevăzută de lege pentru infracțiunea în varianta ei tipică, și ca atare, este firesc să se acorde o *atenție specială*. De asemenea, circumstanțe speciale sunt mult mai frecvent întâlnite în legislație și sunt legate de *calitatea victimei*, starea sau numărul victimelor, modul de săvârșire a infracțiunii, calitatea infractorului, locul și timpul săvârșirii infracțiunii etc. De pildă, în cazul omorului calificat (art. 189, lit.a, C.pen.).

⁶ Este vorba deci de o stare de beție pe care infractorul și-a provocat-o dinadins pentru a dobândi mai mult curaj în comiterea faptei. De aceea, starea de *beție completă* astfel provocată *nu* poate avea decât un caracter agravant. Ea dovedește *premeditarea* în săvârșirea infracțiunii, fiindcă apare ca pregătire a acesteia, de unde pericolozitatea socială sporită a infractorului. Aceeași pericolozitate sporită rezultă și din procedeul folosit de infractor și anume provocarea stării de beție în vederea realizării infracțiunii sau pentru a beneficia, eventual de o *circumstanță atenuantă*. George Antoniu, Tudorel Toader, (coordonatori), Costică Bulai, Bogdan Nicolae Bulai, Constantin Duvac, Ioan Griga, Ion Ifrim, Gheorghe Ivan, Constantin Mitrache, Ioan Molnar, Ilie Pascu, Viorel Pașca, Ovidiu Predescu, *Explicațiile noului cod penal*, Ed. Universul Juridic, 2015, p. 142.

încălcarea a unei interdicții legale sau medicale. S-a motivat¹ că introducerea acestei circumstanțe a fost determinată de constatările practicii judiciare *din ultimii ani* conform cărora numeroase infracțiuni contra persoanei și contra patrimoniului se comit și pe *fondul de droguri* sau de alte *substanțe interzise* ori cu *regim special*.

Acest punct de vedere, deși promovat atât de literatura penală cât și prin hotărâri judecătorești, este mai mult afirmat decât argumentat. Astfel, după cum constatăm din studiul lucrărilor asupra drogurilor sau substanțelor psihoactive, indiferent de divergențele existente, toți autorii ajung, succint, la concluzia că prin droguri sau substanțe psihoactive înțelegem produse și substanțe care inhibă centrul nervoși provocând o stare de inerție fizică și psihică (de exemplu, opiu, cocaină, hașiș, heroină etc.). Mai mult, în anumite doze, aceste substanțe și produse servesc la tratamentul unor afecțiuni.

Pe de altă parte, remarcăm însă că *folosirea abuzivă* conduce la o intoxicație cronică cu efecte periculoase asupra comportării individului. În acest caz persoana se află într-o stare de anormalitate psihofizică, în care aceasta fie nu își poate da seama de urmările faptelor sale, fiindu-i afectate funcțiile intelectual-cognitive, fie nu își poate determina și controla în mod normal propriile acțiuni sau inacțiuni, fiindu-i afectată capacitatea volitivă (capacitatea de autodeterminare), și ca atare, acesta nu poate avea liber-arbitru, nefiind astfel responsabil și pedepsibil². De aceea, în unele situații, asemenea tulburări pot să conducă la *iresponsabilitate penală (delirium tremens)*.

2. În general, problema pe care o analizăm, depășește cadrul temei de care ne ocupăm, nu numai sub aspectul ei criminologic, dar în mare parte chiar sub aspectul său penal. De aceea, ne vom mărgini în prezenta lucrare să subliniem câteva observații asupra acestei probleme tragice, la nivel național³.

Mai întâi, observăm că, deși, înainte de 1989, în România, nici nu se pomenea *de droguri*⁴ sau *substanțe interzise* ori cu *regim special*, pentru că ce nu se vedea, nu "exista"⁵, cu toate acestea, încă din secolul al XVII-lea au apărut reglementări penale privind combaterea traficului de stupefiante (prin regulamentele emise între anii 1830-1864 ce priveau activitatea farmacistilor și în legile sanitare erau specificate condițiile obligatorii ce urma să fie îndeplinite odată cu comercializarea substanțelor cu regim special). Ulterior, România a aderat la convențiile internaționale însemnate cu privire la regimul stupefiantelor⁶, elaborând în același

¹ Georgiana Bodoroncea, Valerian Cioclei, Irina Kuglay, Lavinia Valeria Lefterache, Teodor Manea, Iuliana Nedelcu, Francisca -Maria Vasile, George Zlati, *Codul penal. Comentariu pe articole, ediția 3* -revăzută și adăugită, Ed. C.H.Beck, 2020, p. 347.

² George Antoniu, Tudorel Toader, *Explicațiile noului cod penal*, vol. I, art. 1-52, op.cit.p. 265.

³ Sub acest aspect, subliniem faptul că, pentru a-și atinge scopul său și, prin aceasta, scopul legii și al politicii penale, pedeapsa trebuie să fie în măsură, prin felul și cuantumul sau durata ei, să acționeze împotriva *cauzelor* infracțiunii; cunoașterea *cauzelor* concrete ale infracțiunii implică însă *cunoașterea mobilului faptei*, acesta constituind un element important în operațiunea de individualizare a pedepsei.

⁴ Etimologic, termenul *drog* își are originea din mai multe limbi, versiuni similare ca sens, *miros aromatic* sau *parfum* provenind din cuvintele persan - *droa* și evreiescul - *rahab*, din limba celtă - *droug* care înseamnă *rău* sau *amar* precum și din cuvântul olandez *droog* tradus *sec* sau *uscat*. ⁴ <https://ro.wikipedia.org/wiki/Drog>. Precizăm și faptul că, în dicționarul explicativ al limbii române, *drogul* este definit ca *medicament* sau „*substanța de origine vegetală, animală sau minerală care se întrebuințează la prepararea unor medicamente și ca stupefiant*”. *Dicționarul explicativ al limbii române*, ediție revizuită și adăugită, Ed. Univers Enciclopedic, București, 2016, p. 362 ; In viziunea, *Organizației Mondiale a Sănătății drogul* presupune „*orice substanță care absorbită de organismul viu, îi modifică acestuia una sau mai multe funcții*.” În sens farmacologic, acesta este reprezentat de „*substanța utilizată de medicină și a cărei administrare abuzivă poate crea o dependență fizică și/sau psihică ori tulburări grave ale activității mentale, ale percepției, ale comportamentului sau ale conștiinței*”. <https://www.unodc.org/unodc/en/frontpage/this-day-in-history-the-shanghai-opium-commission>

⁵ Despre istoricul drogurilor, a se vedea, Traian Dima, *Traficul și consumul ilicit de stupefiante – combaterea prin mijloace de drept penal*, Editura Lumina Lex, București, 2001, p. 13. Oana Chicoș, *Traficul și consumul ilicit de droguri în context național și european*, Editura Pro Universitaria, București, 2018, p. 21, *apud*. Jean-Marie Pelt, 1971, *Drogues et plantes magiques*, Editeur Horizons de France nouvelle edition 1983 Fayard, p. 25.

⁶ Decretul nr. 1578 din 21 iunie 1928 prin care România a aderat la *Convenția internațională privind opiul* din 1925, Decretul nr. 626 din 1973 pentru aderarea României la *Convenția unică asupra stupefiantelor* din 1961,

timp norme juridice succesive privind incriminarea traficului cu substanțe prohibite congruente cu celelalte prevederi stabilite la nivel mondial¹, în prezent aplicabile fiind prevederile Legii nr. 143/2000² apărută ca urmare a nevoii de adaptare a legislației interne în raport cu dificultățile întâmpinate în contracararea fenomenului infracțional³.

În această perioadă nu se cunoștea acest cuvânt, decât ca medicament în farmacii. Persoanele, (inclusiv subsemnatul) în afara medicilor, nici nu știau în ce constă acest produs. Tinerii aveau alte preocupări. De pildă, școlarii umpleau sălile de clasă, cei mai mărișori năpădeau ca studenți la diverse facultăți din universități din țară, formând adevărate constelații ale științei și culturii din România. Mulți dintre ei își completau studiile la cursurile serale, pentru a deveni, juriști, tehnicieni, ingineri, zootehniști, sau de alte profesii, din domeniul culturii și artei. Or, drogurile (substanțele psihoactive) nu a căzut la tineri din cer, așa cum au coborât într-o noapte, în secret niște avioane misterioase, numite codificat: „*ȚIGARA 1*” și „*ȚIGARA 2*”. De atunci, credem că, au apărut succesiv tone de droguri în țară, care se distribuiau în toate orașele și orașelele țării noastre, despre care unii autori de astăzi, spun că nu știau nimic. În legătură cu aceasta, mai observăm că, numai anumite persoane erau avizate și preluau cantitățile de droguri și deveneau „*dileri*”, adică cei care le vindeau/vând la milioane de tineri ca să le otrăvească sângele sub „*părinteasca*” supraveghere a organelor competente, care „*nu știau*” ce fac distribuitorii zi și noapte.

De asemenea, ținem să mai menționăm că, după 1989, o mare parte din industria României a amuțit ca axfixiată de „*democrația*” pretensei „*nerentabilități*”. Și de ce a crescut nerentabilitatea producției românești? Pentru că pe vremea noilor guvernanți ne-au spus că ce ne trebuie să producem cu muncitorii noștri, când e mai simplu să cumpărăm de-a gata? Dar fabricile și uzinele noastre nu puteam să le desființăm *ca din senin*, fără motive serioase. Atunci, „*specialiștii*” noului regim au spus că să le facem *neproductive*, adică *nerentabile*, deși poporul român mânca produsele românești mai ieftin și chiar le făcea și char exporta ce

---

Legea nr. 118 din 15 decembrie 1992 pentru aderarea României la *Convenția asupra substanțelor psihotrope din 1971* și la *Convenția contra traficului ilicit de stupefiante și substanțe psihotrope din 1988*.

¹ Legea nr. 58/1928, Legea nr. 73/1969, Decretul nr. 476/1979, Codul penal din 1968, republicat.

² În înțelesul Legii nr. 143/2000, care definește drogurile „*plantele și substanțele stupefiante ori psihotrope sau amestecurile care conțin asemenea plante și substanțe*”, acestea sunt clasificate în: *Droguri de mare risc și droguri de risc*. Cele mai populare droguri, traficate și consumate la nivel global, sunt cocaina, heroina, cannabisul, ecstasy și amfetaminele. *Cocaina* se obține din frunzele arbustului de coca, fiind un stupefiant care are efecte stimulante puternice asupra sistemului nervos central. Se prezintă sub formă de pudră albă fină și odată consumată, produce dependență și se administrează mai ales prin prizare, inhalare sau intravenos și uneori se fumează (cocaina crack), provocând euforie, stări de agitație și pierderea contactului cu realitatea. Aceasta este clasificată ca drog de mare risc și se regăsește în Tabelul-anexă nr. II din Legea nr. 143/2000; *Heroina*, interzisă în multe state din cauza abuzului și dependenței pe care le provoacă mai mult decât orice alt drog, este un compus organic din clasa opioidelor care se obține prin sinteză din morfină, se administrează prin injectare, fumare, inhalare sau prizare și cauzează stări de euforie asociate cu deteriorarea cerebrală, probleme cardiovasculare și infecții ale sistemului vascular. Aceasta este clasificată ca drog de mare risc și se regăsește în Tabelul-anexă nr. I din Legea nr. 143/2000; *Cannabisul sau marijuana*, considerat un drog ușor sau recreațional, este un amestec de substanță vegetală având ca substanță activă THC, care dacă se regăsește într-o concentrație mai mare provoacă efecte mult mai intense. *Hașișul* se obține din secreția plantei femele de cannabis fecundate, și se prezintă ca o rășină lipicioasă. Substanțele respective sunt considerate droguri de risc și se regăsesc în Tabelul-anexă nr. III din Legea nr. 143/2000; *Ecstasy* sau MDMA face parte din clasa amfetaminelor și se prezintă sub forma unor tablete sau capsule de diferite dimensiuni, culori, forme geometrice care, de regulă, au ștanțat un logo personalizat care certifică calitatea produsului și producătorul. Este un drog care creează rapid toleranță, considerându-se că riscul de dependență este scăzut și ca efecte, provoacă stări energice, euforie, empatie pronunțată, uneori halucinații. Este cuprins ca drog de mare risc în Tabelul-anexă nr. I din Legea nr. 143/2000; *Amfetaminele* sunt droguri de mare risc incluse în Tabelul-anexă nr. II din Legea nr. 143/2000, aceste fiind produse în laboratoare clandestine și traficate în mod ilicit pe piața neagră. Se pot prezenta în formă lichidă, comprimate sau pulbere și provoacă efecte halucinogene intense. Alte droguri cunoscute care sunt traficate pe piața neagră și care sunt consumate frecvent de către toxicomani sunt LSD, metadona, mescalina, metamfetamine, opiu, toate clasificate droguri de mare risc, precum și ketamina care este un drog de risc. A se vedea și *European Drug Report 2022: Trends and Developments* disponibil pe https://www.emcdda.europa.eu/publications/edr/trends-developments/2022_en,

³ Raportul de activitate DIICOT, https://www.diicot.ro/images/documents/rapoarte_activitate/raport2022.pdf

ne prisosea, aducând în schimb mărfuri care ne lipsea și chiar valută. Deci, ca să le facă nerentabile, guvernanții i-au păcălit pe producătorii români, mărindu-le nejustificat salariile, fără ca să mai rămână bani pentru investiții care să producă alte plus valori. Consecința a fost scăderea rentabilității de care aveau nevoie ca să aducă motivele ca să desființeze și să vândă pentru mai-nimic averea poporului român și să arunce *milioane de tineri în șomaj* și să justifice mărirea, de altfel, obiectiv prețurile. De aceea, vechii conducători s-au modificat în „*democrați*” și fie au vândut pe preț de nimic fabricile, pădurile, fie le-a transformat fabricile în fier vechi, pentru că le-au declarat nerentabile și au desființat dintr-un condei clasa muncitoare, cum au preconizat dumnealor într-un discurs televizat. Urmarea a fost că muncitorii, juriștii, tehnicienii și inginerii români au devenit dintr-odată din cineva, în nimeni, în paznici, în ușieri, în șomeri, căzuți din înălțimea demnității sociale, cu scăderea corespunzătoare a retribuției lunare. Aceasta a fost o *primă* și cea mai importantă cauză a pauperizării tuturor claselor și categoriilor sociale din România.

Părinții șomeri nu mai puteau să le asigure condiții de viață decentă fiilor pentru studii superioare și chiar a crescut numărul neștiutorilor de carte. Din categoria acestor persoane (tineri, în principiu) erau recrutați anumiți tineri în mediile de interlopi, de infractori și alte consecințe, cum ar fi: migrația specialiștilor din sfera cadrelor de științe tehnice, juridice, medicale și a inventatorilor, pe care i-a preluat străinătatea. Dar consecința cea mai frecventă a fost șomajul tinerilor fără speranța ocupării unui loc de muncă din rândurile cărora au fost recrutați diferite categorii de delicvenți.

Mai mult decât atât, după 1989, românii au adus în țară și alte bunuri „*bune*”, printre care oamenii au avut posibilitatea să se drogheze, chiar dacă mai discret, adică mai întâi prin boschete (vara) și prin case devenite ca niște cocioabe. Desigur, așa cum vom *dovedi*, drogurile au adus și mizeria în viața consumatorilor acestui fel de *democrație*. De data aceasta, persoanele au motivat sărăcia și mizeria *nu* prin probleme social-economice, ci prin droguri. Această motivație era *pe jumătate*, pentru că *nu* se referea *cine aducea* și tolera droguri în țară. Deci, mizeria este cauzată de droguri, drogurile sunt datorate de democrației postbelice, democrația postbelică a fost instaurată de război, războiul, era și el o verigă causal legată și ea de alte verigi istorice, care își pierde capătul în negura timpului. În orice caz, nici explicațiile, nici *toleranța tacită a drogurilor* din zilele noastre nu sunt de acceptat.

3. Ar mai fi de menționat și faptul că, de când persistă în mediul social consumul drogării (a substanțelor psihoactive), ceilalți oameni îi privesc pe drogați (toxicomani) cu dezaprobare, cu dispreț și chiar cu ură, sau în cel mai bun caz că toxicomanii (drogații) sunt gata să spargă casele oamenilor cinstiți și liniștiți, că dau lovituri la Bănci, etc. și comit câte alte infracțiuni.

În acest context, vom *dovedi* că această prezumție este *nedreaptă*, pentru că pentru astfel de tâlhării, presupune să ai timp, unelte speciale, și dexterități infracționale speciale pe care *drogații*¹ (*toxicomani*), *nu le au*. Or, toxicomanul (drogatul, în limbaj vulgar) *e un om bolnav*², care se limitează la a fura doar ocazional și în grabă, de obicei numai de la cel care îl primește în casă chiar de persoana care a suferit o pagubă. De fiecare dată toxicomanul (drogatul) fură mai cu precădere din casa familiei sale. Dar, dacă oamenii onești văd în drogat fără înțelegere a *cauzelor* ca pe un *hoț prezumtiv*, aceștia se limitează la atât, urându-l *nu* pentru ce i s-a întâmplat, ci pentru ce i s-ar putea întâmpla. De aceea, dacă se întâmplă să-l vadă în mijlocul de transport public, oamenii îl privesc cu teamă și ostentativ după cum arată: scheletic, îmbrăcat aproximativ în straie murdare, largi, pentru că e slăbit de nemâncare, cu privirea sticloasă, palid la față și ascetic, mirosind a nespălare, bucuros că este lăsat în pace.

¹ Persoană care consumă, în mod obișnuit, substanțe toxice ori stupefiante. Dacă toxicomanul prezintă pericol pentru societate, poate fi obligat la tratament medical ambulatoriu sau prin internare. Față de toxicoman care a săvârșit o faptă prevăzută de legea penală se poate lua măsura obligatorie la tratament medical până la însănătoșire sau se poate lua măsura internării într-un institut medical de specialitate până la însănătoșire. În acest sens, George Antoniu, Costică Bulai, *Dicționar de drept penal*, 2014.

² Precizăm că, reacțiunea antiinfracțională nu poate fi aceeași, nesocotind particularitățile fiecărui caz și fiecărui toxicoman.

4. Iată de ce, față de cele arătate, ne întrebăm: ce și cum l-a determinat să se drogheze?

La această întrebare am putea raspunde ca o cauză posibilă ar fi: că în familie a intervenit o neînțelegere, o violență în faptele sau limbajul, ca părinți, că l-au neglijat (nesupravegherea) pe copil și multe alte presupuneri. Nici-un motiv din acestea nu ar *corespunde* realității. Desigur pot exista și alte cauze. Realitatea este că „prieteni” te conduc *la moarte*, în principiu. În mod normal, conceptul de „prieteni” înseamnă un aliat sufletec, bazat pe comunitate ideologică, un interes comun pentru realizarea unui țel moral, politic, ideologic sau material, spre binele bilateral sau al comunității în care își desfășoară existența. La toxicomani (drogați), însă, conceptul se explică altfel, după modalitatea de a intra în relație unul cu altul. Mai întâi, cei doi se întâlnesc. Nu se cunosc, dar se *privesc în ochi*. Atunci din prima secundă se produce o infinitezimală vibrație în irișii din ochi și comunicarea s-a produs. Atunci, unul din ei întreabă: „marfă”, ai? am; bani ai? am... atunci, hai... și legătura „prieteni” s-a făcut, spre moarte.

Așa se stabilesc, în general „prieteniile”, adică asocierea la procurarea drogurilor și împărțirea lor, după cum contribuieră fiecare cu bani. E bine s-o spunem ca un avertisment către tinerii care sunt tentați de droguri, că răcirea față de cei dragi este o consecință la început a efectului drogului consumat. Prin prima reacție a drogului injectat în venă produce o tulburare, ca o ceață în minte. Odată cu limpezirea pentru un timp a minții și liniștirea stării generale a organismului, apare *nevoia* repetării consumului primei, și a doua, și a următoarelor doze, ca o necesitate tot mai presantă, iar după mai multe săptămâni și luni, apare și *indiferența* față de persoanele apropiate, o ruptură de vechile relații. După aceea, dilerul care i-a oferit *gratuit* primele doze de droguri ca să-i stârnească dependența în organismul victimei, dilerul îi condiționează viitorul marfa pe bani, de unde numirea ei de „marfă”. Astfel, noul toxicoman (drogat) este tot mai strâns legat de cel care îi procură „marfa”. Dar „marfa” nu se găsește la orice prăvălie și trebuie să ai „intrare” la diler dacă te cunoaște. Dacă nu ai *intrare*, intri în criză de marfă și te prinde „servașul”, când devii tot mai nervos și irascibil, când nu-ți poți procura drogul, iar *efectul* este *irevocabil* și moartea se apropie. În această situație, persoanele (toxicomani) *nu* sunt capabile să se controleze, nu sunt conștiente de faptele pe care le comit sau de oamenii cu care interacționează. Reiese, deci, că persoanele drogate (toxicomani) *sunt victime* ale *nepăsării societății*, cu atât mai mult cu cât, în prezent, fiind o tragedie la scară națională, o tragedie a milioane de tineri, atinși de *morbil nevindecabil* numit, drog (substanțe psihoactive) care îi predestinează unei morți inevitabile în suferință fizică și morală scotându-i din fluidul util al vieții sociale¹.

Pe de altă parte, toxicomani pot da dovadă de un comportament agresiv, mai ales în cazul în care au nevoie de bani pentru procurarea alcoolului sau a substanțelor psihoactive. De aceea, legiuitorul² a căutat să identifice și să califice, pe cât i-a stat în putință, ca circumstanțe agravante, toate acele împrejurări care oricând și oriunde s-ar ivi vădesc totdeauna o pericolozitate socială sporită a făptuitorului și reclamă o reacțiune penală mai severă. Din aceste motive³ s-a susținut o reevaluare a împrejurărilor de a evidenția un grad de pericol ridicat astfel încât să justifice reținerea acestor circumstanțe legale sau de a respecta cerința de previzibilitate a legii penale⁴. Mai mult decât atât, pe plan internațional s-au încheiat numeroase acorduri pentru combaterea traficului cu stupefiante⁵. De altfel, Spania incriminează traficul de droguri în *Código Penal* la cap. III intitulat *De los delitos contra la salud pública*⁶, la art. 368-378, prin care este pedepsit doar traficul de droguri și *nu* consumul

¹ Prevalența HIV în funcție de droguri principal de consum; infraționalitatea, etc. în acest sens, a se vedea <https://data.gov.ro/dataset/date-statistice-privind-situatia-drogurilor-in-romania-2022>

² *Expunerea de motive*, www.cdep.ro/comisii/suasl_justitie/pdf/2018/rd_0418.pdf

³ Petruț Ciobanu, *Codul penal adnotat*, ediție actualizată la 15 iunie 2022, Ed. Rosetti, 2022, p. 385.

⁴ Georgiana Bodoroncea, Valerian Cioclei, Irina Kuglay, Lavinia Valeria Lefterache, Teodor Manea, Iuliana Nedelcu, Francisca Maria Vasile, George Zlati, *Codul penal. Comentariu pe articole, art. 1-446*, ediția 3 – revizuită și adăugită-, Ed. C.H.Beck, București, 2020, p. 347.

⁵ Convenția de la Geneva 1925, 1931; Convenția adoptată de ONU – 1961.

⁶ *Código Penal*, disponibil pe <https://www.conceptosjuridicos.com/codigo-penal/>

sau deținerea de droguri în vederea consumului. Așadar, art. 368 prevede pedeapse cu închisoarea de la 3 la 6 ani și o amendă de până la trei ori din valoarea substanței interzise care face obiectul infracțiunii, pentru persoanele care efectuează acțiuni de cultivare, elaborare sau trafic precum și acțiunile de promovare, favorizare și facilitare a consumului de droguri, acțiuni care pot să nu aibă o relevanță penală dacă respectiva cantitate de droguri este nesemnificativă. Aceeași pedeapsă se poate aplica și celor care folosesc echipamente sau produse folosite la cultivarea, producerea sau fabricarea stupefiantelor. Spre deosebire de legislația penală română în materie de droguri, care prevede că traficul de droguri săvârșit de un grup infracțional organizat constituie două infracțiuni distincte care se vor reține în concurs, codul penal spaniol prevede că traficul comis de membrii unei organizații criminale face obiectul unei infracțiuni unice care se pedepsește cu închisoarea de la 9 la 12 ani și o amendă, de această dată fixă, ce reprezintă de 4 ori valoarea drogului dacă acesta provoacă vătămări grave a sănătății, și închisoare de la 4 ani și șase luni până la 10 ani în situația în care sunt traficate stupefiante care nu au adus o atingere gravă asupra sănătății, iar liderii acestor grupări vor fi sancționați mai aspru. Există și unele circumstanțe agravante care, odată reținute, implică o majorare a limitelor de pedeapsă atunci când infracțiunile au fost comise de către subiecți activi calificați sau dacă cantitatea substanțelor traficate este notorie, la fel și atunci când acestea vizează persoane sub 18 ani, cu handicap mintal sau care urmează un tratament ca urmare a dependenței de droguri.

Incrimnarea traficului de droguri în legislația franceză se regăsește în codul penal¹, sancțiunile fiind printre cele mai severe și constau în pedeapsa închisorii împreună cu aplicarea unei amenzi al cărei quantum poate ajunge la 7.500.000 de euro. În cazul infracțiunii prevăzută la art. 222-34 constând în fapta persoanei de „*a conduce sau de a organiza un grup al cărui obiect este producerea, fabricarea, importul, exportul, deținerea, oferta, transferul, achiziția sau utilizarea ilicită de stupefiante se pedepsește cu închisoare pe viață și cu amendă de 7.500.000 de euro*”. Legislația franceză prevede în mod distinct pedeapsele minime ce pot fi aplicate pentru astfel de infracțiuni care, de departe, la nivel global sunt printre cele mai severe, luându-se în considerare și amenda care însoțește întodeauna pedeapsa închisorii. Aceeași amendă și pedeapse de până la 20 de ani închisoare, sau 30 de ani, dacă faptele au fost comise de o bandă organizată, se aplică pentru producerea sau fabricarea în mod ilicit stupefiante. Diferit de normele de incriminare din Spania, dar similare cu cele din legislația română, codul penal francez incriminează importul și exportul de droguri care poate fi sancționat cu închisoare de până la 10 ani și amendă în valoare de 7.500.000 de euro, sau închisoare de până la 30 de ani dacă faptele au fost comise de o bandă criminală. Modalitățile de trafic ilicit de droguri precum transportul, deținerea, oferta, vânzarea, achiziția sau folosirea ilicită a stupefiantelor se pedepsesc cu închisoarea de până la 10 ani și aplicarea amenzii de până la 7.500.000 de euro, iar la art. 222-38, codul penal francez prevede sancționarea persoanelor implicate în acțiuni de spălare a banilor proveniți din traficul de droguri, acestora urmând a li se aplica pedeapsele prevăzute pentru infracțiunile de care au luat cunoștință. Se apreciază ca fiind o infracțiune mai puțin gravă, care se pedepsește cu închisoarea de până la 5 ani și o amendă de până la 75.000 de euro, vânzarea sau oferta ilegală către o persoană pentru consumul personal, pedeapsă ce poate fi de până la 10 ani dacă substanțele ilicite au fost traficate către minori sau în instituțiile de învățământ.

Pedeapsa pentru tentativă este aceeași ca la infracțiunea consumată, spre deosebire de Spania unde aceasta nu este incriminată, iar în România limitele de pedeapsă se reduc la jumătate.

Față de Spania, unde consumul și deținerea de droguri nu sunt incriminate, în Franța acestea sunt sancționate de *Codul de sănătate publică*, care prevede aplicarea unei amenzi de 200 de euro, a cărei plată conduce la încetarea oricărei proceduri judiciare, în cazul

¹ *Code pénal, Livre II, Titre II, Chapitre II, Section 7 - Du trafic de stupéfiants*, p. 105-107, disponibil pe <https://codes.droit.org/PDF/Code%20p%C3%A9nal.pdf>,

persoanelor care au fost depistate consumând droguri sau în timp ce dețineau o cantitate mică de astfel de substanțe¹.

Prin comparație, legislațiile la care s-a făcut referire prevăd sancțiuni dure ce pot fi aplicate persoanelor care comit infracțiuni legate de traficul de droguri în modalitățile cuprinse în normele de incriminare ce diferă de la un caz la altul, și chiar și așa, rata infracționalității rămâne în continuare crescută, iar numărul mare de consumatori din cele două țări și cantitățile de droguri consumate conduc la o creștere a ofertei pe piața drogurilor, aspecte benefice grupărilor criminale specializate în traficul de stupefiante.

Legislația privind regimul drogurilor din Țările de Jos poate fi considerată una dintre cele mai permissive prin aceea că tolerează, în anumite limite, traficul de stupefiante și, mai ales, nu incriminează consumul de substanțe din categoria drogurilor, de orice fel ar fi acestea. Regimul stupefiantelor din această țară este reglementat de 3 legi, respectiv *Legea mărfurilor*, *Legea medicamentelor* și *Legea opiului*, care fac referire la substanțele clasificate droguri și la noile substanțe psihotrope.

Astfel, *Legea opiului*², spre deosebire de normele penale din Spania și Franța care nu diferențiază tipul de drog ce face obiectul infracțiunii, cuprinde două liste în care sunt clasificate „drogurile tari” precum cocaina, heroina, XTC, etc. și „drogurile moi” din care fac parte cannabisul și hașișul. Astfel, în art. 10 sunt prevăzute sancțiunile pentru diferite încălcări ale legii, cel mai aspru sancționată cu pedeapsă de până la 12 ani închisoare sau amendă fiind introducerea sau scoaterea din țară de substanțe care se regăsesc în lista I. Celelalte modalități de comitere a infracțiunii, precum acțiunea de a cultiva, pregăti, procesa, vinde, livra, furniza, transporta, produce substanțe care fac parte din lista I, se sancționează diferit, fiecare în parte, cu închisoarea de până la 4 ani, 6 ani sau 8 ani sau amendă până la categoria a V-a, această opțiune fiind posibilă pentru toate infracțiunile. Nu se pedepsesc persoanele care introduc sau scot din țară o cantitate mică de droguri destinată consumului propriu, precum și acele persoane care efectuează operațiuni privind o cantitate mai mică de cannabis sau hașiș.

*Legea medicamentelor*³ cuprinde dispoziții referitoare la operațiunile cu medicamente cu regim special ce conțin substanțe care pot fi clasificate droguri, desfășurate de operatori economici, farmaciști, producători, importatori sau exportatori de astfel de substanțe și nu se referă neapărat la activități ilicite ale unor persoane fizice.

În fine, *Legea mărfurilor*⁴ face referire la unele substanțe care pot acționa ca un drog, cum ar fi noile substanțe psihoactive vândute ca material de cercetare nefiind destinate consumului uman și care au pe ambalaj toate mențiunile necesare. O mare parte dintre aceste substanțe nu sunt interzise la comercializare, spre deosebire de legislația din România care incriminează operațiunile cu asemenea substanțe cu efecte psihoactive prin Legea nr. 194/2011, însă din cauza efectelor asupra sănătății, guvernul urmărește să plaseze aceste substanțe pe lista cu droguri, la fel cum se întâmplă în mod constant și în țara noastră.

În Brazilia infracțiunile la regimul drogurilor sunt prevăzute de Legea nr. 11343 din 23 august 2006, prevederile art. 33 privind modalitățile de săvârșire a infracțiunii de trafic de droguri sunt similare cu cele prevăzute de legislația română, fiind sancționate cu închisoarea de la 5 până la 15 ani și în mod obligatoriu plata unei amenzi cuprinse între 500 și 1500 zile-amendă. Aceleași sancțiuni se aplică și persoanelor care realizează operațiuni cu produse sau substanțe necesare fabricării drogurilor. Potrivit art. 34, o pedeapsă cuprinsă între 3 și 10 ani închisoare și plata unei amenzi între 1200 și 2000 zile-amendă, se va aplica celor care folosesc în orice modalitate instrumente destinate fabricării sau producerii drogurilor. Totodată, în cuprinsul aceleiași legi este prevăzută și asocierea dintre două sau mai multe

¹ <https://www.santepubliquefrance.fr/determinants-de-sante/drogues-illicites/articles/que-prevoit-la-loi-en-cas-de-consommation-de-stupefiant>, accesat la data de 26.05.2023.

² A se vedea *Opiumwet*, disponibilă pe <https://wetten.overheid.nl/BWBR0001941/2023-01-01>, accesat la data de 26.05.2025.

³ A se vedea *Geneesmiddelenwet*, disponibilă pe <https://wetten.overheid.nl/BWBR0021505/2022-01-31>,

⁴ A se vedea *Warenwet*, disponibilă pe <https://wetten.overheid.nl/BWBR0001969/2023-04-19>,

persoane în scopul de a săvârși în mod repetat oricare dintre infracțiunile enumerate, precum și cele care se alătură acestor persoane, fapte ce se vor reține în concurs, iar pedeapsa prevăzută este închisoarea de la 3 la 10 ani și aplicarea unei amenzi între 700 și 1200 zile-amendă¹.

Legea 30 din 31 ianuarie 1986 prevede sancțiunile aplicate în Columbia pentru infracțiunile de trafic de droguri, având dispoziții comune cu legislația braziliană în ceea ce privește aplicarea pe lângă pedeapsa închisorii a unei amenzi care diferă în funcție de gravitatea faptei. Astfel, cultivarea unor plantații din care se pot produce orice droguri care provoacă dependența sau producerea unei cantități mai mari de 1 kg din astfel de plante, se pedepsește cu închisoarea de la 4 la 12 ani și o amendă cuprinsă între 10 și 400 salarii minime lunare, iar modalitățile de săvârșire a infracțiunii de trafic de droguri așa cum sunt prevăzute și de legislația noastră în materie de droguri, se pedepsesc cu închisoarea de la 100 la 50000 de salarii minime lunare. Se poate observa că amenzile prevăzute reprezintă o valoare ridicată, aspect ce ar trebui să descurajeze acțiunile de trafic de droguri, însă acestea alături de pedeapsa închisorii, nu-i descurajază tpe traficantii care aleg să-și continue acțiunile infracționale pe fondul câștigurilor imprevizibile rezultate din traficul de droguri.

Pedepse cu închisoarea mai ușoare, cuprinse între 1 și 3 ani închisoare, se pot aplica atunci când cantitatea de droguri traficate nu depășește un anumit prag, cum ar fi 1 kg de cannabis, 200 gr de hașiș, 100 gr de cocaină sau 200 gr de droguri sintetice, dar se pot aplica pedepse între 4 și 12 ani închisoare atunci când cantitatea este mai mare de 10 kg de cannabis, 3 kg de hașiș, 2 kg de cocaină sau 4 kg de droguri sintetice, prevederi ce nu se regăsesc în legislația din România care nu diferențiază aplicarea unei pedepse în funcție de cantitatea de droguri traficate. Aceeași pedeapsă, cu închisoarea între 4 și 12 ani, sancționează fapta persoanei de a pune la dispoziție bunuri imobile sau mobile folosite pentru derularea operațiunilor cu droguri.

Există și excepții cu privire la aplicarea unei sancțiuni ce constă numai în pedeapsa închisorii între 6 și 12 ani în cazul în care drogurile sunt traficate către persoane minore care nu au împlinit vârsta de 16 ani².

Traficul de stupefiante în Mexic este incriminat atât în *Codul penal federal* în Cartea a II-a, Titlul VII, Cap. I la art. 193-199, cât și în *Legea generală a sănătății* în cap. VII, la individualizarea pedepsei ținându-se cont de cantitatea și felul drogului, numărul persoanelor implicate, urmările sociale și personale provocate. Traficul ilicit de droguri este pedepsit cu închisoarea de la 10 la 25 de ani însoțită de o amendă cuprinsă între 100 și 500 zile-amendă³.

Un element de noutate este acela că legislația mexicană permite deținerea unei anumite cantități de drog, ce diferă în funcție de tipul acestuia, pentru consumul propriu, însă dacă respectiva cantitate depășește cu 1000 de ori limita maximă legală admisă, se consideră că sunt îndeplinite condițiile traficului de droguri, urmând a fi aplicată aceeași sancțiune⁴.

Un număr de 32 de țări încă consideră că închisoarea pentru infracțiuni legate de droguri este insuficientă așa că aplică pedepse cu moartea pentru astfel de fapte. Dacă în Arabia Saudită, Iran, Indonezia, China, Thailanda, Vietnam se aplică pedepse cu moartea ținându-se cont de cantitatea și tipul drogului traficat, în unele țări precum Filipine, Coreea de Nord sau Singapore este suficientă simpla deținere a unei cantități de droguri chiar de până la 10 grame, pentru ca o persoană să fie condamnată la moarte. Alte țări care aplică pedeapsa capitală pentru infracțiuni de trafic de droguri sunt Bahrain, Bangladesh, Brunei Darussalam, Coreea

¹ A se vedea *Lei Antidrogas Dispositivos Constitucionais Pertinentes Lei no 11.343/2006 – Vetos Presidenciais Regulamentações – Normas Correlatas Quadro Comparativo – Índice Temático*, 2a edição, Brasília 2012, disponibilă pe

<https://www2.senado.leg.br/bdsf/bitstream/handle/id/496317/000936179.pdf?sequence=1&isAllowed=y>

² A se vedea *Ley 30 de 1986 (Enero 31)*, disponibilă pe

<https://www.minsalud.gov.co/sites/rid/Lists/BibliotecaDigital/RIDE/DE/DIJ/LEY-0030-DE-1986.pdf>,

³ *Código Penal Federal de México*, disponibil pe <https://www.conceptosjuridicos.com/mx/codigo-penal/>

⁴ A se vedea *Ley General de Salud*, disponibilă pe <https://mexico.justia.com/federales/leyes/ley-general-de-salud/>, accesat la data de 23.05.2023.

de Sud, Cuba, Egipt, Emiratele Arabe Unite, Palestina, India, Irak, Kuwait, Laos, Libia, Malaysia, Myanmar, Oman, Pakistan, Qatar, Siria, Sri Lanka, Sudan și Yemen¹, putându-se observa că majoritatea sunt din Asia și Orientul Mijlociu.

5. Concluzia care se desprinde din analiza acestei probleme, este aceea că intoxicația voluntară preordinată constituie o circumstanță agravantă, caracterizată ca atare de legiuitor, fiindcă are un caracter univoc și relevă pericolozitatea deosebită a persoanei (toxicomanului/drogatului)². Aceasta înseamnă că pentru a se reține această circumstanță agravantă, condiția esențială este ca toxicomanul să-și fi provocat starea de intoxicație în *scopul* comiterii infracțiunii, fiind necesar ca premeditarea să *nu* reprezinte o circumstanță specială agravantă a infracțiunii³. Cu toate acestea, *nu* subscriem la soluția că starea de intoxicație voluntară este *cauza*, așa cum susțin majoritatea specialiștilor de drept penal⁴ ci *efectul*⁵. Am arătat de ce nu se poate accepta această soluție (a se vedea punctele 2 și 3) și drept consecință nici justificarea. În orice caz, instanța dacă constată această împrejurare este obligată să o rețină ca circumstanță agravantă legală, și să stabilească măsura în care aceasta a exercitat vreo influență în săvârșirea faptei și să-i dea eficiență în limitele prevăzute de lege.

De la incriminarea traficului de droguri, România a căutat să-și armonizeze legislația cu cea internațională, având o abordare exhaustivă odată cu intrarea în vigoare a Legii nr. 143/2000 care până în prezent a suferit două modificări importante în ceea ce privește limitele speciale ale pedepselor prevăzute pentru infracțiunile de trafic intern și internațional de droguri. Pericolul social creat prin săvârșirea acestor infracțiuni a determinat legiuitorul să stabilească limite maxime de pedeapsă de până la 25 de ani de închisoare, însă după intrarea în vigoare a noului cod penal și pe fondul tendințelor de relaxare la nivel global a restricțiilor privind consumul de droguri, pedepsele au fost micșorate creându-se falsă impresie că astfel se poate diminua criminalitatea din sfera traficului de droguri. În schimb, titularul valorii sociale, în acest caz statul, fără a întreprinde acțiuni susținute de prevenire și informare a populației, s-a confruntat cu o creștere a numărului de consumatori și, mai grav, a sesizat o scădere a vârstei de debut a consumatorilor până la 12-13 ani, exponențial cu creșterea ofertei de droguri, aspecte ce au determinat puterea legiuitoare să revină cu alte modificări care să mărească limitele speciale ale pedepsei considerând a fi suficientă această măsură pentru descurajarea sau abandonarea activităților infracționale.

Au fost create și mecanisme de evaluare și sprijinire a persoanelor dependente, în acest sens funcționând la nivelul Ministerului Afacerilor Interne, Agenția Națională Antidrog care, printre altele, are atribuții cu privire la asistența integrată a consumatorilor. Cu toate că, așa cum am prezentat mai sus, pedepsele pentru săvârșirea infracțiunilor din sfera traficului de droguri sunt severe nu s-a observat o încetinire a ritmului de creștere a consumului ba din contră, față de anii anteriori numărul consumatorilor identificați s-a dublat, în realitate acest număr fiind cu mult mai mare.

În ultima perioadă de timp țările producătoare de stupefiante, cu precădere cele din America de Sud și America Centrală, urmate de Afganistan, sancționează drastic aceste activități ilicite, în unele dintre acestea aplicându-se pedeapsa capitală așa cum este cazul

¹ <https://www.mae.ro/node/21810>, accesat la data de 13.06.2023.

² George Antoniu, Tudorel Toader, op.cit.p. 141.

³ *Circumstanțele speciale* sunt circumstanțe diferite, agravante sau atenuante, cu caracter univoc, pe care legea le prevede pentru a caracteriza o variantă agravantă sau atenuantă a unei infracțiuni și care atrage o anumită modificare a pedepsei, de asemenea, stabilită de lege. Întrucât circumstanțele speciale atrag o schimbare a limitelor pedepsei prevăzută de lege pentru infracțiunea în varianta ei tipică, este firesc să se acorde o atenție specială circumstanțelor agravante. Prin urmare, aceste circumstanțe sunt mult mai frecvent întâlnite în legislație și sunt legate de calitatea victimei, starea sau numărul victimelor, modul de săvârșire a infracțiunii, calitatea infractorului, locul și timpul săvârșirii infracțiunii etc.

⁴ George Antoniu, Tudorel Toader, si colab. *Explicațiile noului cod penal*, op.cit. p. 141.

⁵ Toate aceste aspecte ar trebui luate în considerare la individualizarea pedepsei, având și o importanță majoră din punct de vedere al criminologiei și a psihiatricii judiciare.

Iranului, recunoscută ca țară de tranzit a heroinei, însă de obicei cele mai multe și mai mari capturi de droguri sunt efectuate de către țările de destinație, astfel că apare întrebarea dacă autoritățile din aceste țări își doresc cu adevărat să diminueze fenomenul prin blocarea și indisponibilizarea transporturilor de droguri. Indexul Corupției din anul 2022 indică un nivel ridicat al corupției în țările amintite și, dintr-un număr de 180 de state, Columbia se situează pe locul 91, Brazilia pe locul 94, Mexic pe locul 126, Afganistan pe locul 150 și Iran pe locul 147.

Obiectul studiului de caz este constituit de expunerea unei situații când mai multe persoane s-au asociat pentru comiterea infracțiunilor de trafic intern și internațional de droguri de risc și de mare risc și care pe parcursul derulării activităților infracționale s-au arătat dispuse să comită și alte infracțiuni grave.

În speța analizată s-a arătat că posibilitatea de a obține rapid profituri importante din vânzarea de droguri este cauza principală pentru care autorii au constituit un grup infracțional organizat în vederea săvârșirii de infracțiuni la regimul drogurilor, sens în care au întreprins demersuri repetate pentru procurarea unor cantități importante de droguri cu scopul de a le valorifica către un număr cât mai mare de clienți. Dispunând de metodele speciale de cercetare, organele judiciare au introdus în cauză un investigator sub acoperire care într-un timp relativ scurt a reușit să obțină date și informații despre activitățile infracționale desfășurate de către membrii grupării și în același timp a efectuat mai multe cumpărări autorizate de droguri în cantități mai mari decât o fac în mod obișnuit clienții regulați, cu scopul de a scoate cât mai repede de pe piață drogurile deținute de traficanți și pentru a înlătura riscul ca acestea să ajungă la un număr mare de consumatori, mai ales că pe parcursul cercetărilor s-a stabilit că o parte dintre droguri au fost vândute către elevi de liceu. Din aceste considerente, anchetatorii au reacționat prompt și au urgentat soluționarea cauzei prin realizarea unor flagrante, ocazie cu care au fost identificate cele 500 de comprimate ecstasy ce urmau a fi traficate și care au fost livrate din Olanda, situație impusă și de faptul că infractorii s-au înțeles să inducă în eroare cumpărătorul prin substituirea drogurilor cu alte substanțe asemănătoare, iar în cazul în care acesta va descoperi înșelătoria, să-l deposedeze prin violență de suma de bani necesară pentru încheierea tranzacției.

Este de subliniat faptul că speța reprezintă doar un extras al situației de fapt, întrucât în cauza respectivă au fost trimiși în judecată un număr de 13 inculpați, o parte dintre aceștia fiind interconectați cu membrii grupării de la care obișnuiau să procure cu regularitate droguri și după aceea acționau pe cont propriu.

Așa cum s-a arătat mai arătat, autorii infracțiunilor privind regimul drogurilor recidivează în comiterea de astfel de infracțiuni, cum s-a dovedit a fi și cazul unui suspect cercetat în cadrul dosarului penal supus analizării față de care s-a dispus disjungerea cauzei în cursul urmăririi penale și care, după o perioadă de timp a fost depistat transportând o cantitate mare de droguri către Vestul Europei, între timp fiind condamnat definitiv pentru fapta respectivă. În aceeași situație se află și una dintre persoanele care urma să intervină în cazul în care investigatorul sub acoperire refuza să cumpere de la traficant substanțele pretinse a fi droguri pentru a-l deposeda de suma de 25000 lei deținută în vederea cumpărării unui număr de 500 comprimate ecstasy, conform înțelegerilor anterioare, aceasta fiind condamnată în primă instanță la pedeapsa închisorii de 5 ani și 8 luni pentru trafic de droguri de risc și mare risc.

În continuarea tuturor aspectelor prezentate, în esență, lucrarea de față și-a propus să evidențieze dimensiunea reală a fenomenului drogurilor precum și necesitatea unei analize profunde cu privire la cauzele care generează consumul de droguri, modalitățile concrete în care consumatorii și mai ales toxicomanii pot fi sprijiniți, precum și necesitatea unei intervenții ferme a autorităților în identificarea și tragerea la răspundere a persoanelor implicate în traficul de droguri.

Indiscutabil, în asentiment cu legiuitorul în ceea ce privește pedepsele ce sancționează astfel de infracțiuni, însă consider că măsurile de coerciție trebuie aplicate numai după ce

toate organele abilitate ale statului s-au asigurat că au alocat suficiente resurse, exceptându-le pe cele destinate combaterii fenomenului infracțional, pentru informarea, îndrumarea, prevenirea, identificarea persoanelor predispuse la consum și mai apoi tratarea și reintegrarea socială a acestora. Până la urmă, printre adevărații luptători împotriva criminalității din sfera traficului și consumului de droguri, ar trebui să se regăsească părinții împreună cu alți membri de familie și în aceeași măsură cadrele didactice din învățământul gimnazial, care pot reprezenta o influență crucială în dezvoltarea armonioasă a minorului prin inducerea unor principii de viață sănătoase.

Programele de informare menite să-i provoace pe minori și tineri, în general, să conștientizeze efectele nocive cauzate de consumul și traficul de droguri cu impact negativ asupra sănătății și a societății, ar trebui să urmărească în primul rând diminuarea considerabilă a cererii de pe piața ilicită a drogurilor și poate, în acest fel, grupările criminale ar fi descurajate să producă și să traficeze cantități mari de droguri pe motiv că rentabilitatea nu ar mai fi aceeași.

Bibliografie

Geneva Convention 1925, 1931;

Convention adopted by the UN – 1961.

Explanatory Memorandum/*Expunerea de motive*,

www.cdep.ro/comisii/suasl_justitie/pdf/2018/rd_0418.pdf

George Antoniu, Costică Bulai, *Dicționar de drept penal/ Criminal law dictionary*, Hamangiu, 2014.

George Antoniu, Tudorel Toader, (coordonatori), Costică Bulai, Bogdan Nicolae Bulai, Constantin Duvac, Ioan Griga, Ion Ifrim, Gheorghe Ivan, Constantin Mitache, Ioan Molnar, Ilie Pascu, Viorel Pașca, Ovidiu Predescu, *Explicațiile noului cod penal/ Explanations of the new criminal code*, Ed. Universul Juridic, 2015;

Georgiana Bodoroncea, Valerian Cioclei, Irina Kuglay, Lavinia Valeria Lefterache, Teodor Manea, Iuliana Nedelcu, Francisca -Maria Vasile, George Zlati, *Codul penal. Comentariu pe articole/Criminal Code. Commentary on articles*, 3rd edition - revised and added, Ed. C.H.Beck, 2020;

<https://data.gov.ro/dataset/date-statistice-privind-situatia-drogurilor-in-romania-2022>

Petruț Ciobanu, *Codul penal adnotat/ Annotated Criminal Code, edition updated on June 15, 2022*, Ed. Rosetti, 2022.